

gaar det, jeg har sagt, at der har været en overvældende Stigning i Arbejdsløsheden, hvorfor den Hjælp, som skulde ydes de arbejdsløse, snarere skulde være større end det, som blev foreslaaet, da vi den 4. December i Fjor forelagde vort Forslag, som kom til første Behandling den 19. December. Det viser sig nemlig, at der den 15. November var godt og vel 15 pCt. af de organiserede Arbejdere i hele Landet arbejdsløse, medens vi den 23. Januar derefter havde 25 pCt. arbejdsløse. Medens der den 15. November i København havde været godt og vel 18 pCt. arbejdsløse, var der den 23. Januar over 27 pCt., og medens man i Provinserne den 15. November kun havde haft godt 11 pCt. arbejdsløse, var man den 23. Januar kommen op paa det dobbelte, 22,4 pCt. Dette er altsaa den Stigning, der er foregaaet siden den 15. November i Fjor, da det grønne Hæfte, den Gang Lovforslaget blev forelagt, laa omkring paa de ærede Medlemmers Pladser.

Naar man nævner disse Tal alene, skulde de ikke synes at være saa frygtindgydende, men ser man dem i Forhold til Landets Befolkning, ere de alt for store. Den 15. November var der 13,042 arbejdsløse i hele Landet, i København 8,057 og i Provinserne 4,985, men den 23. Januar var der 20,445 i hele Landet, deraf 11,261 i København, medens Tallet i Provinserne var steget til 9,184. Man ser altsaa, at der har været en enorm Stigning, navnlig for Provinsernes Vedkommende, siden den 15. November. Nu er det fremhævet — det er rigtigt nok —, at der ved Hjælp af Arbejdsløshedskasserne ydes de arbejdsløse en foreløbig Hjælp, vel at mærke for de Fags Vedkommende, som have været i Stand til at oprette Arbejdsløshedskasser. Der er enkelte, som ikke have kunnet gøre det endnu, men jeg haaber, de maa komme med. Den Hjælp, der kan ydes ved det Kontingent, som Medlemmerne have været i Stand til at indbetale i Arbejdsløshedskasserne, er imidlertid kun forholdsvis kortvarig. Og naar Krisen er af en saa lang og omfattende Karakter, som Tilfældet er nu, forslaaer den ikke. Det er saaledes, at den 23. Januar, da vi havde det nævnte Antal arbejdsløse, var der $\frac{3}{5}$ af de arbejdsløse her i København, som ingen Understøttelse fik, nemlig 6,615. Men i Provinserne var der $\frac{2}{3}$ eller 5,931, der ingenting fik. I hele Landet var der 12,546. Man ser altsaa, at Arbejdsløsheden har taget betydeligt til. Og det sidste Tal var endda fra 23. Januar, men siden den

Tid er Arbejdsløsheden afgjort stegen. Og naar man ser hen til, at vi ikke ere i Stand til at faa Oplysning om alle arbejdsløse, gaar jeg ikke for vidt, naar jeg siger, at i det mindste 25,000 Arbejdere, der staa i Organisationerne, ere arbejdsløse. Men selv om Danmark er et ret gennemorganiseret Land, er der dog endnu Folk, som staa udenfor Arbejderorganisationerne, og naar man antager, at der er et Tal af 15,000 uorganiserede arbejdsløse Arbejdere, Arbejdere, som ikke staa i Fagforeningerne, gaar man, tør jeg sige, aldeles ikke for højt. Det vil altsaa sige, at der for Tiden er omtrent 40,000 arbejdsløse Arbejdere her i Landet. Dette er Tallet paa de egentlige Forsørgere. Det er ikke alene de industrielle Arbejdere, der ere arbejdsløse, men der er ogsaa mange Medhjælpere i Handels- og Kontorvirksomhed og mange Teknikere, der ere arbejdsløse, fordi deres Virksomhed ikke har kunnet beskæftige saa mange Arbejdere, hvorfor de have maattet afskedige dem. En større Virksomhed, Burmeister & Wain, har saaledes sidste Efteraar maattet afskedige en halv Snes Konstruktører af den Grund, at der ikke var noget at bestille for Teknikerne. Og saadan gaar det helt igennem. Man tager derfor neppe Fejl, naar man siger, at disse 40,000 arbejdsløse Forsørgere repræsenterer et Antal af mindst 130,000 Personer i alt, som lide direkte under Arbejdsløsheden. Dette Tal er sikkert lavt ansat. Og naar man samtidig ved, at mange smaa handlende, mange næringsdrivende, mange, som leve fra Haanden og i Munden, kun have deres daglige Fortjeneste at leve af og lige straks mærke Forretningsløsheden, naar Arbejdernes Forbrug synker eller maaske gaar ned til slet intet, ses det, at Tallet stiger til det enorme efter vore smaa Forhold. Derfor have Socialdemokraterne og med dem Mindretallet i Udvalget ment, at det ikke vilde kunne strække til, naar man ikke satte Kommunerne i Stand til at faa refunderet af Staten en Del af det, de yde til de arbejdsløse. Vi have derfor maattet fastholde vort Forslag.

Flertallets Forslag har lettet lidt ved den Modstand, man fra Begyndelsen gjorde mod i det hele at yde noget som helst til Arbejdsløshedskasserne. Derved, at vi have været i Stand til at paavise, at der er Arbejdsløshedskasser, som ikke kunne opfylde deres vedtægtsmæssige Forpligtelser, og at vi kunde møde frem med et stort Tal paa Folk, som have opbrugt den Hjælp, som de have kunnet faa fra Arbejdsløsheds-